

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font Diari de Girona *Plana*

Data 06 abril de 2008

La MAT és necessària

JOAN VILA * Aquesta és la conclusió a la qual va arribar l'informe encarregat per Mario Monti. Dimarts passat hi va haver el contacte regular que Monti fa amb les nostres comarques per explicar com van els treballs del seu informe sobre la interconnexió elèctrica Espanya-França. Com que en les darreres reunions havia escoltat que ningú havia demostrat la necessitat de la interconnexió, va decidir encarregar l'estudi a l'enginyeria italiana CESI. Aquesta és la mateixa que va fer l'estudi de l'oposició a la MAT al Rosselló; també és la que el Cilma volia contractar per demostrar que la línia no feia falta.

En els meus articles he fet servir sovint l'informe que l'enginyeria va fer pels francesos. Justament en aquell treball es diu que la connexió és necessària per al sistema elèctric espanyol, alhora que també se cita que no fa falta per alimentar el TGV a França. Doncs bé, aquesta enginyeria dimarts va concloure que la interconnexió elèctrica era necessària, de forma que tothom ho va entendre, amb una explicació didàctica. Les principals raons per les quals l'enginyeria veu la necessitat de la connexió són la seguretat del sistema elèctric augmentant la qualitat del servei, la seguretat del subministrament per als dos sistemes elèctrics, la integració dels mercats nacionals i regionals d'electricitat, i la seguretat del subministrament de Catalunya i de la Catalunya Nord. Va demostrar que la connexió dóna millors marges de seguretat davant les perturbacions elèctriques encara que siguin a nivell continental, que aporta estabilitat en el desenvolupament de l'energia eòlica, que el sistema pot ser molt més eficient amb reserves de producció, estalviant energia i recursos, augmentant la resposta davant situacions climàtiques anormals, augmentant la capacitat de restabliment del subministrament després de tempestes, millorant l'aprofitament de la complementaritat de les fonts d'energia dels dos països afavorint una reducció del CO₂, fent els mercats elèctrics més competitius, abaixant els preus de l'electricitat en els dos països, i millorant la fiabilitat del subministrament de les comarques de Girona i de la Catalunya Nord.

Com exemples va citar que l'estalvi en CO₂ que es podria aconseguir seria el de les emissions de 600.000 cotxes; també va explicar que hi ha el cas d'Itàlia quan hi va haver una apagada total fa pocs anys. L'àrea de Milà va tardar 5 hores a recuperar la normalitat contra les 13 hores que va tardar el Sud. La diferència es va deure a la millor interconnexió de l'àrea de Milà front l'àrea del sud. Finalment va insistir en el fet produït el passat 4 de març quan part del sistema eòlic espanyol es va haver de desconnectar per no tenir cabuda a la xarxa espanyola.

La segona part de l'informe estudiava la possibilitat de soterrar i la comparació amb línies aèries. Aquí les conclusions també van ser molt clares. 400 kV és molt millor que 220 kV en necessitar menys espai per la mateixa potència. Soterrar és una possibilitat a l'abast, fent-ho en rasa. Quan va comparar els costos, va diferenciar els d'inversió dels totals. Les línies soterrades tenen menys pèrdues que les aèries pel fet que, en no refrigerar-se per l'aire, s'han de doblar. En tenir més secció per una mateixa intensitat, hi ha menys pèrdues. Això és més costós al moment d'invertir, però els costos durant tota la vida de la línia també ho han de reflectir. Per tant, la comparació s'ha de fer en costos totals durant els 30 anys de vida de la línia pels 55 km de la connexió.

Si avaluem els costos d'inversió, manteniment, de pèrdues i de desmantellament de la línia, aquests són de 80 milions d'euros si no se soterra cap tram, de 100 milions si se soterra el 10%, de 125 milions si se soterra el 20%, de 150 milions si se soterra el 30% i de 340 milions si se soterra la totalitat del traçat. Per tant la diferència entre soterrar i no fer-ho és de 4,25 vegades, menys si tenim en compte que el preu de l'electricitat pujarà durant la vida de la línia i menys pèrdues aniran a favor del cost.

Al final de l'exposició hi va haver les preguntes. Francesc Xavier Quer va demanar per què CESI no havia volgut fer el treball per Cilma i en canvi l'havia acceptat per Monti; la resposta va ser que l'encàrrec fet per Cilma era per saber la necessitat de la línia per alimentar el tren AVE i que per això els faltava informació, mentre que Monti havia encarregat l'estudi de la necessitat entre els dos sistemes elèctrics. Pascual Aguilar va dir que REE feia el que volia amb les obres de la línia de Sentmenat fins Bescanó, que no era democràtic, que no garantien la seguretat en el treball,... Joan Martí va dir que les dades exposades ja les sabien (apa que no hem escoltat durant temps la cantarella que no s'ha demostrat la necessitat!), però que no les hi donaven crèdit, que volien les dades de base per poder fer el seu estudi. Monti va dir que tindrien les dades. Domènec Espadalé va demanar si amb la connexió s'assegurava les necessitats de les comarques de Girona; jo vaig insistir que la connexió era bàsica per convertir Espanya en un país de referència en energies renovables, i l'alcalde Quer va perseverar en dir que la necessitat de la línia no es justificava pels interessos de les comarques de Girona. Els representants de No a la Mat van quedar tan tocats que es van oblidar dir que el sistema que proposava CESI es basa en producció elèctrica centralitzada i que, segons ells, hi ha alternatives produint l'electricitat a cada casa.

A mi em va quedar clara la demostració de la necessitat de la línia però, és clar, ja fa quinze anys que ho entenc així. Els contraris a la MAT van insistir a la sortida que la línia només serveix per raons comercials (ara sense dir que l'objectiu és per vendre electricitat al Marroc). Si tenir un sistema més renovable, amb més seguretat i més eficient, a part de garantir el n-1 a les comarques de Girona, no és ajudar el territori, què voleu que els digui. No hi ha més sord que el que no vol escoltar.

La presentació dels dos informes encarregats per Mario Monti va ser feta amb nivell, amb rigor. El proper 29 d'abril, el mitjancer va dir que seria tot el dia a Girona per reunir-se en privat amb els de No a la MAT i amb nosaltres, i que presentaria un altre estudi per avaluar si és millor la tecnologia de corrent continu o de corrent altern per fer la connexió. Va avançar que no pensava que la connexió amb corrent continu per mar fos una opció possible. En acabar ens van donar el material de l'informe en un disc. Hi ha profusió de dades, arguments, fets, una meravella, que em serviran per a propers articles i debats. A la sortida un alcalde em va dir, qui s'ho llegirà això? Jo mateix, li vaig respondre. El que he dit abans. Un debat impossible. Haurem de pregar, com el conseller Baltasar, perquè amb l'electricitat no ens passi el mateix que passa amb l'aigua.

* Pimec Girona